

ในเว็บไซต์ของ [NCCPE](https://www.publicengagement.ac.uk) (<https://www.publicengagement.ac.uk>) ระบุเป้าหมายขององค์กรว่า “NCCPE seeks to support a culture change in universities. Our vision is of a higher education sector making a vital, strategic and valued contribution to 21st

century society through its public engagement activity”

อ่านแล้วผมตีความว่า ในยุคศตวรรษที่ ๒๑ สถาบันอุดมศึกษาต้องไม่ใช่เพียงสร้างบัณฑิตออกไปทำงานพัฒนา บ้านเมือง ตัวมหาวิทยาลัยเองต้องเข้าไปร่วมพัฒนาบ้านเมืองด้วย ผมตีความต่อว่า การเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ต้องเริ่มที่กิจกรรมในชีวิตจริง หรือเริ่มที่ความรู้ปฏิบัติ แล้วจึงย้อนกลับมาเรียนความรู้ทฤษฎี มหาวิทยาลัยจะเอื้อต่อการเรียนรู้แบบนี้ได้ดี มหาวิทยาลัยต้องมีประสบการณ์ในการปฏิบัติด้วย

มหาวิทยาลัยในศตวรรษที่ ๒๑ จึงต้องเปลี่ยนหลายชั้นในเวลาเดียวกัน และชั้นลึกที่สุดคือชุดความเชื่อ (mindset) และวิถีปฏิบัติ หรือ [วัฒนธรรม](#) ของคนมหาวิทยาลัย

ผมตีความว่า ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยทั่วโลก ทำงานวิชาการในรูปแบบ diffusion approach มาเป็นเวลานานนับร้อยปี บัดนี้ต้องเปลี่ยนไปเป็น engagement approach และ [สหราชอาณาจักร](#) มีวิธีเปลี่ยนความเชื่อและวัฒนธรรมนี้อย่างแยบยล ที่ผมต้องการไปสัมผัสและชุดคีย์ตีความ สำหรับนำมาเผยแพร่และขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของอุดมศึกษาไทย

Diffusion approach หมายความว่า มหาวิทยาลัยทำงานค้นคว้าสร้างสรรค์ความรู้ใหม่จากการทดลองหรือคิดค้นทางทฤษฎี แล้วเผยแพร่อย่างกว้างขวางให้คนนำไปใช้อย่างอิสระ เมื่อเอาความรู้นั้นไปใช้ได้ผลอย่างไรแล้วมีการตีความยกระดับความรู้และเผยแพร่ต่อไปอีก ทำให้เกิดวัฒนธรรมวิชาการแบบต่อยอดซึ่งกันและกัน ก่อความก้าวหน้าแก่สังคมมนุษย์อย่างมหาศาล แต่บัดนี้พบว่า วิชาการแบบ diffusion approach ไม่เพียงพอ ต้องการ engagement approach เข้ามาเสริม หรือดำเนินการคู่ขนาน

Engagement approach หมายความว่าตามที่กล่าวไว้ในตอนที่ ๑ ว่า “ร่วมคิดร่วมทำแบบหุ้นส่วน เกิดประโยชน์ร่วมกันแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย มีการใช้ความรู้และการเรียนรู้ร่วมกัน เกิดผลกระทบต่องานที่ประเมินได้” และมีการสร้างกระบวนการทัศน์ของผู้เกี่ยวข้อง มียุทธศาสตร์สร้างการเปลี่ยนแปลง มีกลไกดำเนินงานให้ได้ผล และมีการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมมหาวิทยาลัย

การ [เปลี่ยนวัฒนธรรม](#) ไม่สามารถทำได้ผ่านการบังคับ ต้องผ่านการกระทำ เรียนรู้ เห็นคุณค่า และซึมซับ นี่คือจุดสำคัญที่สุดที่ผมไปเรียนรู้ในช่วงเวลา ๘ วันของการเดินทาง และนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในบันทึกชุด “ [มหาวิทยาลัยหุ้นส่วนสังคม](#) ” นี้

2 / 3

